

## Arrest

nr. 310 921 van 7 augustus 2024  
in de zaak RvV X / IX

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. DIENI  
Rue des Augustins 41  
4000 LIÈGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IXdeKAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 15 juni 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 11 mei 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 december 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 januari 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van verzoeker en zijn advocaat A. HAEGEMAN loco advocaat J. DIENI.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

*“U verklaart de Afghaanse nationaliteit te hebben en van Pasjtoen origine te zijn. U bent afkomstig van Kuz Darbakhel, district Khiwa (of Kuz Kunar) in de provincie Nangarhar. Uw broer H. O.H. O. was een soldaat in het Afghaanse leger gedurende twee jaar. Omdat uw broer voornamelijk op zijn werk bleef en de taliban hem daar niet konden raken, werd u bedreigd. De taliban stuurden twee maanden voor uw vertrek, ongeveer in juni 2020, een eerste dreigbrief. U moest uw broer overtuigen om te stoppen met zijn werk. U liet dit weten aan uw broer, maar deze wou niet wijken van zijn taak. Twee maanden later kwam een tweede dreigbrief waarin stond dat u moet samenwerken met de taliban als spion. Ditmaal besloot u om te vluchten. U verliet Afghanistan ongeveer in augustus 2020. Een maand na uw vertrek stierf uw broer H. O.H. O. tijdens gevechten. Twee maanden na uw vertrek werd de auto van uw vader onderweg opgeblazen door de taliban als represaille omdat u gevlucht was. Uw vader overleed hierbij. U kwam na een reis van ongeveer een jaar toe in België op 26 juli 2021, waarna u op 3 augustus 2021 een verzoek om internationale bescherming*

indiende. Bij een eventuele terugkeer naar Afghanistan vreest u gedood te worden door de taliban omdat u geen gehoor gaf aan hun dreigbrieven.

Ter ondersteuning van uw identiteit en/of uw asielmotieven legde u de volgende documenten neer: een kopie van uw taskara, uitgereikt op 16 mei 2021 en een Engelstalige vertaling ervan; een kopie van uw geboorteakte uitgereikt door NSIA (National Statistics and Information Authority) op 16 mei 2021; de taskara van uw vader; een certificaat van uw broer H. O.H. O. voor het succesvol afronden van een artillerieopleiding van 06/12/1397 (= 25 februari 2019) tot 22/02/1398 (= 12 mei 2019); de militaire identificatiekaart van uw broer H. O. geldig tot 5 augustus 2020; de bankkaart van uw broer H. O.; een document van het korps 201 Selab over uw broer H. O. waaruit blijkt dat hij van 13/05/1397 (= 4 augustus 2018) tot 10/07/1398 (= 2 oktober 2019) werkzaam was bij het leger; een berichtgeving d.d. 10/07/1398 (= 2 oktober 2019) waaruit blijkt dat H. O. zwaargewond raakte tijdens gevechten in de provincie Goshta en later die dag stierf in het ziekenhuis in Nangarhar; vier foto's van uw broer tijdens zijn dienst; een foto van het lichaam van uw broer; een dreigbrief opgesteld op 01/09/1440 (= 6 mei 2019) waarin u wordt aangemaand om uw broer H. O. te laten stoppen met zijn werk voor de overheid; een dreigbrief opgesteld op 14/11/1440 (= 17 juli 2019) waarin u aangemaand wordt om uw broer H. O. te laten stoppen met zijn werk voor de overheid; een niet gedateerde aanvraag van uw moeder aan het districtshoofd van Kuz Kunar waarin zij aangeeft dat haar twee zonen A. M. en H. O. meerdere malen bedreigd werden door de taliban, u gevlucht bent hierom en uw broer gestorven is en waarin ze vraagt om deze materie te bevestigen; een bevestiging van de dorpschouffoed van het dorp Shagi dat de aanvrager meerdere waarschuwingen kreeg en een familielid tijdens zijn dienst omgekomen is; een enveloppe opgestuurd door uw moeder; een enveloppe opgestuurd op 3 januari 2023 vanuit Islamabad, Pakistan; en enkele aanpassingen aan de notities van het persoonlijk onderhoud.

## **B. Motivering**

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u geen elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Er dient opgemerkt te worden dat u het werk van uw broer H. O. als soldaat bij het Afghaanse leger niet aannemelijk heeft gemaakt. Hoewel uw broer volgens u in totaal twee jaar als soldaat gewerkt heeft voor het leger (NPO, p. 5), geeft u blijk van een gebrekkige inhoudelijke kennis omtrent de functie, het takenpakket en andere omstandigheden waarin uw broer werd tewerkgesteld. Hoewel niet van u wordt verwacht dat u tot in de kleinste details zou kunnen vertellen over zijn werk mag toch een zekere kennis verwacht worden over zijn concrete activiteiten, aangezien dit werk aan de basis zou liggen van uw vlucht uit Afghanistan. Uw verklaringen zijn echter zeer oppervlakkig. Gevraagd om alles te vertellen wat u weet over het werk van uw broer, stelt u dat hij een soldaat was en werkte in het district Goshti en u voor de rest niets weet over zijn werk (NPO, p. 11). Eerder stelde u al dat uw broer geen specialisatie had en als hij er eentje had dan hadden jullie dit wel geweten (NPO, p. 6). Aangespoord om toch iets meer te vertellen over zijn taken en aangemoedigd om vrij te vertellen, stelt u dat hij een soldaat was, maar voegt u toe dat hij een 'top G' was (NPO, p. 11). Hierop gevraagd wat u precies bedoelt, stelt u dat dit een taak was die hij had op zijn werk. Gevraagd om daar wat meer over te vertellen, antwoordt u dat u geen andere informatie heeft en u het anders wel zou zeggen (NPO, p. 11). Aangespoord om toch eens uit te leggen wat de term 'top G' betekent, antwoordt u dat u het ook niet goed kent, maar het een soort taak is dat ze hem gegeven hebben: het is een soort schutter, zegt u (NPO, p. 11). Gevraagd wat u daar zoal over weet, stelt u dat uw broer vertelde dat hij een soldaat was, een 'top G' of schutter en dat u niets meer gehoord heeft dan dit (NPO, p. 11). Opnieuw aangespoord om alles te vertellen wat u weet over het werk van uw broer, stelt u dat dit alles is wat u weet (NPO, p. 12). U voegt er aan toe dat hij vecht tegen de taliban omdat ze de vijand zijn (NPO, p. 12). Gewezen op het algemene karakter van deze bewoordingen en aangespoord om toch nog wat meer over zijn werk te vertellen, stelt u dat dit alles is wat u weet aangezien uw broer nooit iets deelde (NPO, p. 12). Gevraagd wat hij allemaal moest doen in het leger, stelt u dat hij een soldaat was en u niet weet wat een soldaat moet doen (NPO, p. 12). U kan ook niet uitleggen welke functies hij had (NPO, p. 12). Gevraagd om voorbeelden te geven van gebeurtenissen waarbij zijn eenheid betrokken was, stelt u dat ze veel gevochten hebben waar hij gestationeerd was, maar u verder niets weet (NPO, p. 12). Het spreekt voor zich dat uit dergelijke korte, vage en algemene antwoorden weinig overtuigingskracht spreekt. Uw zeer rudimentaire en algemene bewoordingen geven uw verklaringen over het profiel van uw broer dan ook een ongeloofwaardig karakter.

Daarnaast blijft u ook over meer specifieke informatie aan de vlakte over de tewerkstelling van uw broer. Zo heeft u slechts weinig informatie over zijn toetreding en opleiding. Gevraagd hoe hij precies in het leger is geraakt, stelt u dat hij de toestemming vroeg aan uw ouders, deze kreeg en werd ingeschreven (NPO, p. 12). U weet echter niet wat uw broer deed om bij het leger toe te treden (NPO, p. 12). U stelt dat uw broer enkel zijn taskara moest afgeven en dat enkel dit document afgegeven moet worden bij inschrijving (NPO, p. 13). Dit strookt niet met de beschikbare informatie waaruit blijkt dat bij de aanmelding ook twee aanbevelingsbrieven dienen afgeleverd te worden. U stelt dat uw broer een opleiding kreeg, maar gevraagd om daar meer over te vertellen, antwoordt u dat u geen informatie heeft omdat uw broer, niet u, daar naartoe is geweest (NPO, p. 13). Gevraagd wat uw broer over deze opleiding vertelde, antwoordt u dat ze de opleiding volgden voor een soldaat of schutter (NPO, p. 13). Gevraagd wat u daar verder nog over weet, stelt u dat u daar niks meer over weet (NPO, p. 13). U stelt wel dat de opleiding acht maanden duurde (NPO, p. 13), maar dit strookt niet met de beschikbare informatie waaruit blijkt dat soldaten slechts een opleiding van acht weken kregen. Gevraagd wat uw broer allemaal leerde op de opleiding, antwoordt u dat uw broer dat heeft geleerd en u dat niet weet (NPO, p. 13). Dat u zo goed als geen kennis heeft over de toetreding en opleiding van uw broer is ongeloofwaardig. Ook over andere meer specifieke informatie van zijn tewerkstelling kan u niet overtuigen. U stelt dat uw broer na zijn opleiding gestationeerd was in Kama, in het district Goshta (NPO, p. 5 en 13). Daarbij valt op te merken dat volgens de objectieve informatie toegevoegd aan uw dossier Kama niet in het district Goshta ligt, maar in het district Kama. U kent bovendien niet de naam van de basis waar hij gestationeerd was (NPO, p. 13-14). U kent noch de naam, noch de rang van zijn commandant daar (NPO, p. 14). Gevraagd bij welke eenheid hij kon starten, stelt u dat het misschien terug te vinden is op zijn documenten (NPO, p. 14). Gevraagd in welke kandak hij actief was, stelt u dat dit misschien op zijn documenten staat, maar zelf weet u het niet aangezien uw broer in dienst was en niet u (NPO, p. 14). Gewezen op het feit dat er ook van u een zekere kennis verwacht kan worden, antwoordt u dat uw broer nooit iets gezegd heeft tegen u (NPO, p. 14). Gepeild naar zijn taken op deze werkplek, stelt u dat hij een schutter was, een 'top G' (NPO, p. 14). Opnieuw gevraagd om deze term wat breder te omkaderen, stelt u helemaal geen informatie te hebben over wat het precies betekent om 'top G' te zijn (NPO, p. 14). U stelt ook helemaal niets te weten over de wapens die uw broer gebruikte (NPO, p. 15-16). Ook niet over het pistool dat hij volgens uw verklaringen altijd bij zich had (NPO, p. 15-16). Gevraagd naar zijn collega's kan u vier namen noemen, maar wanneer u gevraagd wordt wat u over hen weet en waar ze vandaan komen, blijft u keer op keer het antwoord schuldig (NPO, p. 16). U stelt dat bij de dood van uw broer zijn commandant het lichaam naar huis bracht (NPO, p. 20-21), maar slaagt er vervolgens niet in zijn naam of verdere informatie over de man te geven (NPO, p. 21). U haalt geregeld aan niet aanwezig geweest te zijn (NPO, p. 13 en 14), maar gelet op uw verklaringen dat uw broer werkzaam was voor het leger gedurende twee jaar, mag er van u redelijkerwijs verwacht worden een zekere basiskennis te hebben over zijn werk, te meer daar u stelt dat uw broer elke week of twee weken naar huis belde van op de basis (NPO, p. 15). Dat uw kennis aangaande zijn werk dermate beperkt is, is in het licht hiervan niet aannemelijk.

Bovendien dient er opgemerkt te worden dat u nauwelijks iets ondernomen heeft om bijkomende informatie te verzamelen over het werk van uw broer. Gevraagd om enkele verhalen te vertellen over zijn werk na twee dienstjaren, stelt u dat hij niets verteld heeft en u het anders zeker zou vertellen (NPO, p. 17).

Gepeild of u nooit gevraagd heeft naar zijn werk, stelt u dat u dat wel deed, maar dat hij niets vertelde (NPO, p. 12 en 14). U weet echter niet waarom hij hier niets over vertelde (NPO, p. 12). Geconfronteerd met het feit dat u niet veel weet over zijn tewerkstelling en gevraagd of u niet aan uw familie om meer informatie kon vragen, stelt u dat u het wel vroeg, maar ze niets wilden zeggen tegen u (NPO, p. 17). Opnieuw gevraagd om een verhaal te vertellen en aangemoedigd om eender wat over zijn werk te zeggen, stelt u dat hij tegen u niets zei, maar misschien wel tegen uw schoonbroer (NPO, p. 17). U stelt wel aan uw schoonbroer gevraagd te hebben naar de job van uw broer, maar die verwees u door naar uw moeder (NPO, p. 17). Uw moeder vertelde echter ook niets over zijn werk (NPO, p. 17). Gepeild of u niet kon doorvragen, antwoordt u dat niemand iets zei en u niet weet wat u kon doen (NPO, p. 17). Gewezen op het feit dat u kon doorvragen gelet op het feit dat u het land moest verlaten omwille van zijn werk, stelt u enkel dat de taliban van hem verwachtten dat hij zou stoppen met zijn werk en omdat hij dit niet deed, ze maar achter u aan kwamen (NPO, p. 17). Gewezen op het feit dat u achteraf ook nog informatie kon verzamelen, stelt u dat u wel vroeg, maar dat niemand u iets meedeelde (NPO, p. 25). Gepeild of u nog meer kon vragen, stelt u dat ze het nog niet verteld hadden: als jullie iets wilden weten dan moesten jullie het maar aan jullie broer vragen, zo zegt u (NPO, p. 25). Gewezen op uw komst naar België omwille van de job van uw broer en u daardoor bedreigd werd en gevraagd of u niet alles te weten wou komen over zijn werk en zoveel mogelijk informatie wou verzamelen, stelt u dat men niets tegen u zei en u niet weet hoe u meer kan weten (NPO, p. 25-26). U bracht wel zijn documenten mee, voegt u eraan toe. Gewezen op het feit dat er ook van u enige kennis verwacht kan worden stelt u dat uw familie niets met u zal meedelen: uw broer zei enkel dat hij een schutter was bij het leger (NPO, p. 26). Dat noch uw broer, noch uw schoonbroer, noch uw moeder na uw aandringen informatie zou delen met u is opmerkelijk. Opnieuw gevraagd om toch een verhaal te vertellen over zijn werk en uitgenodigd om eender wat te vertellen bijvoorbeeld over zijn collega's, zijn taken, een anekdote of iets anders, stelt u dat u het zeker zou zeggen als uw broer iets verteld had, maar u niets uit uzelf kan verzinnen

(NPO, p. 17). U weet zelfs niets over bepaalde gevechten (NPO, p. 17). Gevraagd of er nog iets is over het werk van uw broer dat u nog niet kon zeggen, stelt u dat u alles wat u weet reeds doorgegeven heeft (NPO, p. 17). Geconfronteerd met het feit dat uw broer twee jaar voor het leger werkzaam was en u slechts weinig kennis heeft over zijn tewerkstelling, stelt u dat dit zijn job was, u er niets mee te maken had en er niets over hoorde (NPO, p. 25). Dat u een dergelijk gebrekkige kennis heeft over de tewerkstelling van uw broer is niet aannemelijk. Hierbij kan opnieuw gewezen worden op het feit dat uw broer regelmatig naar huis belde en dat hij bovendien op vakantie naar huis kwam (CGVS, p. 15). Ook de opmerkingen van uw advocaat dat soldaten niet alles over hun activiteiten in het leger konden blootgeven en haar verwijzing naar uw gebrek aan scholing, vallen niet te rijmen met de dermate gebrekkige kennis die u weergeeft over zijn tewerkstelling. Gelet op het feit dat het werk van uw broer de kern van uw relaas uitmaakt, mag minstens een basiskennis van zijn werk verwacht worden, hetgeen hier niet het geval is.

Ook de door u neergelegde documenten aangaande het werk van uw broer kunnen niet overtuigen. Betreffende al de door u neergelegde documenten met betrekking tot uw broer – zijn certificaat, zijn militaire identiteitskaart, zijn bankkaart, het document van het korps 201 Selab en de berichtgeving van zijn overlijden - kan vooreerst aangestipt worden dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat de betrouwbaarheid van Afghaanse documenten erg onzeker is. Deze documenten kunnen op zeer eenvoudige wijze worden nagemaakt of op aanvraag als vriendendienst worden gegeven. Bijgevolg is de bewijswaarde van de stukken bijzonder relatief. Bovendien kan er gewezen worden op een bijzonder bevreemdende vaststelling. De berichtgeving over de dood van uw broer spreekt namelijk over de dood van uw broer op 10/07/1398, wat overeenkomt met 2 oktober 2019 (zie document 8), i.e. een jaar vóór uw vertrek en niet, zoals u beweerde, een maand na uw vertrek uit Afghanistan. Ook uw kennis over de door u neergelegde documenten is zeer beperkt. Zo herkent u het document van het korps 201 Selab als de taskara van uw broer (NPO, p. 9), wat dit document in geen geval is. Bovendien is het opmerkelijk dat u stelt niets te kunnen weten over de laatste werkdag van uw broer (NPO, p. 14), hoewel de berichtgeving van het commando van het Korps 201 Selab opgesteld op 10/07/1398 (= 2 oktober 2019) bepaalde informatie bevat over de omstandigheden van zijn overlijden (zie document 8). Uw verklaringen over deze documenten kunnen aldus allerm minst overtuigen. Ook vormelijk kunnen enkele opmerkelijke vaststellingen gedaan worden. Zo kan er mogelijks nog een gelijkenis gevonden worden tussen de foto van de persoon op de bankkaart (document 6) en deze afgebeeld op het certificaat (document 4), maar wijkt de persoon die afgebeeld wordt op de militaire identiteitskaart (document 5) wel erg af van de anderen. Met betrekking tot het vermeende certificaat van uw broer kan nog een andere opvallende vaststelling gedaan worden. Zo bevat de foto die op het certificaat (document 4) geplaatst werd een stempel die slechts gedeeltelijk zichtbaar is: enkel op de foto zelf is de stempel zichtbaar, de overige gedeelte – zo'n driekwart van de stempel – staat niet op het certificaat. Dit is niet aannemelijk en doet op fundamentele wijze afbreuk aan de authenticiteit van het door u voorgelegde document. Ook kan er opgemerkt worden dat het opschrift van de militaire badge (document 5) op de voorkant maar vooral op de achterkant scheef op de badge gedrukt staat. Ten slotte kan ook nog gewezen worden op de foto's van uw broer die u indiende. Aangezien u geen foto van u en uw broer neerlegde, blijkt uit niets dat de persoon op de foto's in hoedanigheid van soldaat wel degelijk uw broer betreft (NPO, p. 18). Bovendien is het onmogelijk om vast te stellen waar, wanneer en in welke omstandigheden deze foto's genomen werden. Ook over de vermeende foto van zijn lichaam kan niet vastgesteld worden dat het om uw broer gaat of de persoon die afgebeeld wordt op de andere foto's en dat deze persoon omgekomen is tijdens gevechten. Deze vaststellingen betreffende de door u neergelegde documenten doen besluiten dat er geen enkele waarde aan gehecht kan worden. Dat u geen bewijskrachtige documenten met betrekking tot het werk van uw broer neerlegt, bevestigt de ongeloofwaardigheid van uw beweringen over uw broers tewerkstelling.

Bovenstaande vaststellingen met betrekking tot uw verklaringen over het werk van uw broer in combinatie met de vaststellingen over de documentatie die u heeft aangereikt, maken dat er geen geloof gehecht kan worden aan uw bewering dat uw broer H. O. werkzaam was in het Afghaanse leger. Aangezien u verklaart dat het werk van uw broer de oorzaak van uw problemen met de taliban vormt en ook het overlijden van uw vader hiermee verbonden is, wordt het geloof in uw asielmotieven uitermate aangetast.

Ook over deze problemen legt u bovendien geen overeenkomstige verklaringen af. Zo dient er gewezen te worden op het feit dat u bij de DVZ met geen woord repte over de twee dreigbrieven die u ontving. Geconfronteerd met het feit dat u helemaal niets zei over twee dreigbrieven, stelt u dat u de dreigbrieven aan de advocaat gaf en de tolk op de DVZ dit misschien niet goed vertaald heeft, maar u het wel gezegd hebt (NPO, p. 25). Deze uitleg kan echter niet overtuigen. Uw verklaringen bij de DVZ werden immers na afloop aan u voorgelezen. Indien de tolk werkelijk een dermate cruciale fout gemaakt zou hebben, kan dan ook in alle redelijkheid verwacht worden dat u dit zou opgemerkt hebben toen u tijdens uw persoonlijk onderhoud werd gevraagd of u nog opmerkingen had over het vorige gesprek, wat hier niet het geval is (NPO, p. 2). Bovendien is er sprake van een derde bedreiging in de documentatie die u indiende. Zo wordt in de bevestiging van de dorpschouder vermelding gemaakt van een derde dreigbrief op 08/06/1440 (= 14 februari 2019). Ook in de tweede dreigbrief is er sprake van meerdere bedreigingen in het verleden (NPO, p. 22). Dat

*u op geen enkel moment, noch bij DVZ, noch tijdens uw persoonlijk onderhoud spreekt over een derde bedreiging ondermijnt de geloofwaardigheid van uw problemen eens te meer. Daarnaast is het opmerkelijk dat de datum van opstellen van de twee dreigbrieven die u wel vermeldde hoegenaamd niet overeenkomt met uw verklaringen omtrent uw vertrek uit Afghanistan. U stelde reeds bij DVZ een jaar onderweg geweest te zijn naar België (Verklaring DVZ, vraag 32) waardoor aangenomen kan worden dat u zo ongeveer in augustus 2020 vertrokken bent. Ook tijdens uw persoonlijk onderhoud beweert u slechts een jaar onderweg geweest te zijn en bevestigt u bovendien dat u in 2020 vertrokken bent (NPO, p. 8). Dit strookt helemaal niet met de opsteldata van de twee dreigbrieven die u neerlegde. Zo werd de eerste dreigbrief opgesteld op 01/09/1440, wat overeenkomt met 6 mei 2019. De tweede dreigbrief werd gedateerd op 14/11/1440 (= 17 juli 2019) waardoor ook deze meer dan een jaar voor uw vertrek zou opgesteld zijn. Deze vaststelling maakt dat er aan de dreigbrieven die u indiende geen geloof gehecht kan worden. Bovendien kan er nog aangestipt worden dat de door u voorgelegde documenten allemaal kopieën zijn, waarvan de authenticiteit niet nagegaan kan worden. Deze vaststellingen bevestigen de ongeloofwaardigheid van uw vluchtrelaas.*

*Daarnaast zegt u niet op de hoogte te zijn van de precieze inhoud van de dreigbrieven die u indiende. Gevraagd wat er precies in de eerste dreigbrief staat, stelt u het niet te weten (NPO, p. 9). Gepeild of u het niet liet vertalen door iemand, stelt u dat u het wel in het centrum vroeg en ze enkel zeiden dat het een dreigbrief was (NPO, p. 9). Gevraagd wat er verder en meer precies in het document staat, stelt u dit niet te weten aangezien u zelf niet op school zat en u het dus niet kan zeggen (NPO, p. 9). Gepeild of u niet aan iemand anders gevraagd heeft wat er precies in staat, antwoordt u dat u het gevraagd heeft en men enkel zei dat een dreigbrief aan u gericht was (NPO, p. 9). Over de tweede dreigbrief stelt u dat dit hetzelfde is: een dreiging aan u, zo zegt u (NPO, p. 19). Opnieuw gevraagd wat er precies in de brief staat, stelt u niet te kunnen lezen en het niet precies te weten (NPO, p. 19). Gepeild of u niet aan iemand vroeg om de dreigbrief te vertalen voor u, stelt u dat u wel eens in het centrum dat gevraagd heeft, maar u niet veel kan doen doordat u ongeschoold bent (NPO, p. 19). U herhaalt vervolgens niet te weten wat er precies in de brief staat (NPO, p. 20). Gepeild of u niet aan uw familie vroeg wat er in staat, stelt u dat u het aan hen vroeg en dat ze zeiden dat het een brief was van de taliban en u moest vertrekken (NPO, p. 20). Dat u niet meer kennis heeft over deze dreigbrieven die tenslotte de rechtstreeks aanleiding waren voor uw vertrek uit het land is opmerkelijk. Dat u zich bovendien niet eens zou informeren over de precieze inhoud hoewel deze rechtstreeks in verband staan met uw vlucht is weinig aannemelijk. Bovendien strookt de inhoud van de dreigbrieven niet met de gebrekkige kennis die u wel heeft. Zo stelt u dat de eerste dreigbrief gericht werd aan uw moeder Bibi Awa (NPO, p. 18). Nochtans werd de dreigbrief die u indiende gericht aan uzelf. Ook op andere vlakken strookt de inhoud van de dreigbrieven niet met uw verklaringen. Zo stelt u dat door het werk van uw broer de taliban u bedreigden en vroegen om te werken voor hen (CGVS-vragenlijst, ingevuld op DVZ, vraag 3.5; NPO, p. 10). Ook vreest u vermoord te worden door de taliban omdat u niet inging op de eisen van de taliban in de dreigbrieven (NPO, p. 23). Gevraagd wat u dan precies niet geaccepteerd hebt, stelt u dat op de dreigbrieven staat dat u moest samenwerken met hen (NPO, p. 23). Gevraagd op welke manier u dan moest samenwerken, stelt u dat u als een spion moest werken voor hen omdat uw broer bij de overheid werkte en u dan hun informant kon worden (NPO, p. 23). Deze verklaringen vinden echter geen weerslag in de dreigbrieven die u indiende waar met geen woord gerept wordt over een eventuele samenwerking. Bovenstaande vaststellingen bevestigen het ongeloofwaardige karakter van de dreigbrieven die u indiende. Hieraan kan overigens nog toegevoegd worden dat u ook betreffende het smeekschrift van uw moeder aan het districtshoofd niet stelt te weten wat er precies in staat aangezien u niet kan lezen of schrijven (NPO, p. 9). Gepeild of u niet aan iemand gevraagd heeft om dit te bespreken, herhaalt u dat u zelf niet kan lezen (NPO, p. 9). Gepeild of u bijvoorbeeld in het centrum gevraagd heeft om dit te vertalen, stelt u dat u het gevraagd heeft, maar u het niet echt begreep: het is een soort verklaring of klacht ingediend bij het districtshuis, zegt u (NPO, p. 9). Dat u quasi geen idee heeft van de concrete inhoud van de dreigbrieven en het smeekschrift van uw moeder is niet aannemelijk en ondermijnt opnieuw uw verklaringen omtrent de door u voorgehouden asielmotieven.*

*Ook bij de reactie van de taliban na uw vertrek kunnen vraagtekens geplaatst worden. Gevraagd wanneer de taliban zich bewust werden dat u vertrokken bent, stelt u dat veel mensen wisten dat u naar hier kwam en zij de informatie aan de taliban gaven (NPO, p. 24). Desondanks stelt u dat de taliban nog in de dorpen vroegen waar u bent tot aan uw arriveren in België (NPO, p. 24). U weet echter niet of de taliban nog bij u thuis langskwamen na uw vertrek (NPO, p. 24). Bovendien voegt u er aan toe dat u het ook niet vroeg aan uw schoonbroer (NPO, p. 24). Gevraagd waarom u dit niet aan hem vroeg, stelt u dat de taliban overal kunnen zijn en het geen nut heeft om ernaar te vragen (NPO, p. 24). Gevraagd of u niet wou weten of de taliban nog langskwamen of niet, stelt u dat de taliban de macht overnamen en u het niet vroeg (NPO, p. 24). Gepeild naar de reden waarom u dit niet vroeg, stelt u dat u onderweg was en niet veel kon praten (NPO, p. 24). Wanneer u gevraagd wordt of u momenteel niet kon horen of de taliban nog langskwamen, antwoordt u dat u niet weet wat u moet vragen aan uw oude moeder en uw kleine broer (NPO, p. 24). Gewezen op het feit dat u kon vragen of de taliban nog langsgekomen waren, stelt u dat u het niet gevraagd heeft omdat u uw broer en vader verloren was en heel triestig was (NPO, p. 24). Dat u geen kennis heeft en zich niet geïnformeerd heeft*

over eventuele problemen die zich na uw vertrek voorgedaan zouden hebben is niet aannemelijk en bevestigt nogmaals het ongeloofwaardige karakter van uw asielrelaas.

Tot slot kan er nog gewezen worden op een bijzonder bevreemdende vaststelling met betrekking tot uw opeenvolgende verklaringen. Zo is het opvallend dat u op het Commissariaat-generaal beweert dat uw vader twee maanden na uw vertrek gedood werd door de taliban, maar dat u hierover op de Dienst Vreemdelingenzaken met geen woord repte (Vragenlijst CGVS, ingevuld op de DVZ, vraag 3.5). U stelde zelfs dat uw vader nog woonachtig was in uw dorp (Verklaring DVZ, vraag 13). Ook wanneer u tijdens het persoonlijk onderhoud gevraagd wordt naar de verblijfplaats van uw ouders, stelt u aanvankelijk dat zij in het dorp wonen (NPO, p. 4). Later stelt u evenwel dat uw vader overleden is (NPO, p. 4 en 21). U stelt dat u hier niets over gezegd heeft bij de DVZ omdat u de documenten nog niet bij had (NPO, p. 21). Deze uitleg verschoont uw aanvankelijke stilzwijgen niet. In het begin van uw persoonlijk onderhoud op het Commissariaat generaal had u namelijk verklaard dat uw onderhoud op de Dienst Vreemdelingenzaken goed verlopen was en dat u alle belangrijke redenen en gebeurtenissen waarom u uit Afghanistan vertrokken bent en waarom u vreest om naar uw land van herkomst terug te keren had kunnen vertellen (NPO, p. 2-3). Bovendien kan van een verzoeker om internationale bescherming verwacht worden dat hij spontaan en zo snel mogelijk alle elementen opwerpt die de kern van zijn relaas raken. Gevraagd waarom u nu wel stelt dat uw vader gedood is en eerder bij DVZ hier met geen woord over repte, stelt u dat ze u daar niet naar gevraagd hebben en u het niet gezegd heeft (NPO, p. 21). Gevraagd waarom u niets zei, herhaalt u dat ze u daar niet naar gevraagd hebben (NPO, p. 21). Gewezen op het feit dat men bijvoorbeeld aan u vroeg waar uw vader woonachtig is en u dan toch kon vertellen dat hij overleden is, stelt u dat u toen geen documenten bij had en anders had u het wel zo gezegd (NPO, p. 21). U voegt eraan toe dat u niets zei omdat men anders zou denken dat u loog zonder documenten (NPO, p. 21). Dit is niet ernstig temeer daar u ook geen documenten met betrekking tot de dood van uw vader neerlegde tijdens het persoonlijk onderhoud (NPO, p. 21). Gevraagd of u documenten meebracht met betrekking tot zijn dood, ontkent u en stelt u dat u wel zijn taskara bij heeft en als u die had ten tijde van uw interview bij de DVZ, dan had u zijn dood toen ook al vermeld (NPO, p. 21). Deze uitleg kan niet overtuigen aangezien uit de taskara van uw vader hoegenaamd niet blijkt dat hij overleden zou zijn. Later geeft u opnieuw aan dat u geen documenten bij de hand had en daarom niets zei en dat u van jongeren in het centrum hoorde dat u het niet mocht zeggen (NPO, p. 25). Gevraagd waarom u dit niet mocht zeggen van die jongeren, weet u niet waarom, maar stelt u dat de anderen zeiden dat als u geen documenten heeft, u best niets kan vertellen (NPO, p. 25). Gewezen op het feit dat u ook tijdens uw persoonlijk onderhoud geen documenten neerlegt, stelt u dat anderen zeiden dat u het bij het grote interview wel moest vertellen (NPO, p. 25). Deze uitleg houdt in alle redelijkheid geen steek. Zoals hierboven reeds aangestipt kan er van een verzoeker verwacht worden dat hij zo spontaan en volledig mogelijk alle elementen aanbrengt die verband houden met zijn vlucht uit zijn land van herkomst en zijn vrees om er naar terug te keren.

Omwille van bovenstaande redenen slaagde u er niet in de problemen van u en uw familie met de taliban aannemelijk te maken. Bijgevolg kan in uw hoofdte niet besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging omwille van problemen met de taliban.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v)

het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op [https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021\\_09\\_EASO\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Security\\_situation\\_update.pdf](https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf), EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_01\\_EASO\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Country\\_focus.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf), de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op [https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi\\_focus\\_afghanistan\\_veiligheidssituatie\\_20220505.pdf](https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf), EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_08\\_EUAA\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Security\\_situation.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf), de COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 23 september 2022 en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_11\\_Q35\\_EUAA\\_COI\\_Query\\_Response\\_Afghanistan\\_update\\_1\\_July\\_31\\_October\\_2022.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf)) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vooral religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'.

*Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de machtsovername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers.*

*Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.*

*ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, bembommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootschalige aanslagen vonden in de maanden die volgden voornamelijk plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevinden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.*

*ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in hoofdzaak in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.*

*In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt.*

*De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou*

lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

*U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.*

*Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in 2023 actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.*

*Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.*

*Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precare socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.*

*Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).*

*Waar precare leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).*

*Wanneer precare leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).*

*Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.*

*Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal*

terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzeekerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in 'extreme need') en WFP geeft aan dat meer dan de helft van de bevolking voedselonzeekerheid kent.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontczegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_08\\_EUAA\\_COI\\_Report\\_Key\\_socio\\_economic\\_indicators\\_in\\_Afghanistan\\_and\\_in\\_Kabul\\_city.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf), EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op [https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020\\_08\\_EASO\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Key\\_Socio\\_Economic\\_Indicators\\_Focus\\_Kabul\\_City\\_Mazar\\_Sharif\\_en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_11\\_Q35\\_EUAA\\_COI\\_Query\\_Response\\_Afghanistan\\_update\\_1\\_July\\_31\\_October\\_2022.pdf](https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Sharif_en_de_EUAA_COI_Query_Afghanistan_Major_legislative_security-related_and_humanitarian_developments_van_4_november_2022_beschikbaar_op_https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf)) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in

*Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socioeconomische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en de overstromingen van de zomer van 2022 een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.*

*Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.*

*Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.*

*U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.*

*Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_08\\_EUAA\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Targeting\\_of\\_individuals.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf), EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) en EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_08\\_EUAA\\_COI\\_Report\\_Key\\_socio-economic\\_indicators\\_in\\_Afghanistan\\_and\\_in\\_Kabul\\_city.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio-economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf)) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.*

*Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.*

*Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.*

*Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.*

*Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.*

*In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.*

*Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.*

*De overige door u in het kader van uw verzoek neergelegde documenten kunnen bovenstaande beslissing niet wijzigen. Uw identiteit, uw nationaliteit en de identiteit en nationaliteit van uw vader, zoals blijkt uit uw taskara, uw geboorteakte en de taskara van uw vader, staan hier immers niet meteen ter discussie. Hierbij kan evenwel de kanttekening geplaatst worden dat Afghaanse documenten evenwel een zeer beperkte waarde hebben bij het vaststellen van de identiteit van de Afghaanse verzoeker of bij het ondersteunen van het asielrelaas, aangezien uit objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en die aan het administratief dossier toegevoegd is, blijkt dat vervalste (identiteits)documenten gemakkelijk te verkrijgen zijn in Afghanistan. Daarnaast bewijzen de twee enveloppes die u indiende slechts dat u van uw moeder post heeft ontvangen en dat u op 3 januari 2023 uit Islamabad, Pakistan, een zending ontving. Ook uw aanpassingen aan de notities van het persoonlijk onderhoud – het betreft enkel de wijziging van een jaartal en de schrijfwijze van een naam – raken niet aan de essentie van bovenstaande argumentatie.*

### **C. Conclusie**

*Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."*

2. Stukken die aanvullend werden neergelegd

Op 9 januari 2024 heeft verweerder, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), aan de Raad een aanvullende nota overgemaakt waarin hij verwijst naar volgende rapporten en er de weblinks van vermeldt:

- EUAA "COI Query Afghanistan Major legislative, security-related and humanitarian developments", 4 november 2022;
- EUAA, "Country Guidance: Afghanistan", januari 2023;
- EUAA, "Afghanistan Security Situation", augustus 2022;
- EASO Afghanistan Country Focus , januari 2022;
- EASO, "Afghanistan Country Focus", januari 2022;
- EASO, "Afghanistan Country Focus", december 2023;
- EUAA, "Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city", augustus 2022;
- EASO "Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City", augustus 2020;
- EUAA, "Afghanistan: Targeting of individuals", augustus 2022;
- UNAMA, "Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan", juni 2023;
- COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban, 14 december 2023.

### 3. Leidende principes bij de beoordeling van het beroep

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient derhalve niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

### 4. Onderzoek van het beroep

4.1. Verzoeker voert aan: *"Manifeste appreciatiefout en schending van artikel 1 A van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1953, van artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, artikel 2 en 3 van de wet dd. 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, inclusief van redelijkheid en zorgvuldigheid, de samenwerkingsplicht, van de onpartijdigheidsplicht."*

#### 4.2. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

Verzoeker houdt in eerste instantie voor dat verweerder onterecht besloot dat hij niet kan worden erkend als vluchteling in de zin van artikel 48/3, § 1 van de Vreemdelingenwet.

De Raad merkt op dat voormelde wetsbepaling luidt als volgt:

*"De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967."*

Artikel 1.A.2 van de Vluchtelingenconventie bepaalt het volgende:

*"Voor de toepassing van dit Verdrag geldt als "vluchteling" elke persoon:  
[...]*

*Die, [...] uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waar hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren. Indien een persoon meer dan één nationaliteit bezit, betekent de term "het land waarvan hij de nationaliteit bezit" elk van de landen*

*waarvan hij de nationaliteit bezit. Een persoon wordt niet geacht van de bescherming van het land waarvan hij de nationaliteit bezit, verstoken te zijn, indien hij, zonder geldige redenen ingegeven door gegronde vrees, de bescherming van één van de landen waarvan hij de nationaliteit bezit, niet inroept."*

Verweerder heeft vastgesteld dat de verklaringen die verzoeker, met het oog op het verwerven van een internationale beschermingsstatus, aflegde ongeloofwaardig zijn en hij geen stukken aanbracht die toelaten anders te oordelen.

Verzoeker betoogt dat hij vasthoudt aan zijn verklaringen waarbij hij werd vervolgd en vandaag nog steeds een vrees tot vervolging koestert omwille van het werk van zijn broer als militair. Hij volhardt in zijn verklaringen betreffende de dood van zijn broer tijdens gevechten en de dood van zijn vader door de taliban. Verzoeker wijt de hiaten in zijn kennis van zijn broers militaire activiteiten aan het feit dat hij analfabeet is.

Er moet worden geduid dat verzoeker niet kan voorhouden dat verweerder onvoldoende rekening heeft gehouden met zijn ongeschoolde profiel. Verweerder heeft verzoeker immers louter verzocht een aantal feiten weer te geven en er mag worden verwacht dat ook een persoon met een geringe scholing bij machte is om te antwoorden op eenvoudige vragen omtrent gebeurtenissen, waarvan hij voorhoudt dat deze plaatsvonden. Uit het verhoorblad blijkt dat verzoeker nagenoeg op geen enkele vraag over zijn broers beroepsactiviteit een concreet antwoord kon geven. Het desbetreffende motief, dat verzoeker geheel ongemoeid laat, is een correcte weergave van het verhoor:

*"Er dient opgemerkt te worden dat u het werk van uw broer H. O. als soldaat bij het Afghaanse leger niet aannemelijk heeft gemaakt. Hoewel uw broer volgens u in totaal twee jaar als soldaat gewerkt heeft voor het leger (NPO, p. 5), geeft u blijk van een gebrekkige inhoudelijke kennis omtrent de functie, het takenpakket en andere omstandigheden waarin uw broer werd tewerkgesteld. Hoewel niet van u wordt verwacht dat u tot in de kleinste details zou kunnen vertellen over zijn werk mag toch een zekere kennis verwacht worden over zijn concrete activiteiten, aangezien dit werk aan de basis zou liggen van uw vlucht uit Afghanistan. Uw verklaringen zijn echter zeer oppervlakkig. Gevraagd om alles te vertellen wat u weet over het werk van uw broer, stelt u dat hij een soldaat was en werkte in het district Goshti en u voor de rest niets weet over zijn werk (NPO, p. 11). Eerder stelde u al dat uw broer geen specialisatie had en als hij er eentje had dan hadden jullie dit wel geweten (NPO, p. 6). Aangespoord om toch iets meer te vertellen over zijn taken en aangemoedigd om vrij te vertellen, stelt u dat hij een soldaat was, maar voegt u toe dat hij een 'top G' was (NPO, p. 11). Hierop gevraagd wat u precies bedoelt, stelt u dat dit een taak was die hij had op zijn werk. Gevraagd om daar wat meer over te vertellen, antwoordt u dat u geen andere informatie heeft en u het anders wel zou zeggen (NPO, p. 11). Aangespoord om toch eens uit te leggen wat de term 'top G' betekent, antwoordt u dat u het ook niet goed kent, maar het een soort taak is dat ze hem gegeven hebben: het is een soort schutter, zegt u (NPO, p. 11). Gevraagd wat u daar zoal over weet, stelt u dat uw broer vertelde dat hij een soldaat was, een 'top G' of schutter en dat u niets meer gehoord heeft dan dit (NPO, p. 11). Opnieuw aangespoord om alles te vertellen wat u weet over het werk van uw broer, stelt u dat dit alles is wat u weet (NPO, p. 12). U voegt er aan toe dat hij vecht tegen de taliban omdat ze de vijand zijn (NPO, p. 12). Gewezen op het algemene karakter van deze bewoordingen en aangespoord om toch nog wat meer over zijn werk te vertellen, stelt u dat dit alles is wat u weet aangezien uw broer nooit iets deelde (NPO, p. 12). Gevraagd wat hij allemaal moest doen in het leger, stelt u dat hij een soldaat was en u niet weet wat een soldaat moet doen (NPO, p. 12). U kan ook niet uitleggen welke functies hij had (NPO, p. 12). Gevraagd om voorbeelden te geven van gebeurtenissen waarbij zijn eenheid betrokken was, stelt u dat ze veel gevochten hebben waar hij gestationeerd was, maar u verder niets weet (NPO, p. 12). Het spreekt voor zich dat uit dergelijke korte, vage en algemene antwoorden weinig overtuigingskracht spreekt. Uw zeer rudimentaire en algemene bewoordingen geven uw verklaringen over het profiel van uw broer dan ook een ongeloofwaardig karakter.*

Daarnaast blijft u ook over meer specifieke informatie aan de vlakte over de tewerkstelling van uw broer. Zo heeft u slechts weinig informatie over zijn toetreding en opleiding. Gevraagd hoe hij precies in het leger is geraakt, stelt u dat hij de toestemming vroeg aan uw ouders, deze kreeg en werd ingeschreven (NPO, p. 12). U weet echter niet wat uw broer deed om bij het leger toe te treden (NPO, p. 12). U stelt dat uw broer enkel zijn taskara moest afgeven en dat enkel dit document afgegeven moet worden bij inschrijving (NPO, p. 13). Dit strookt niet met de beschikbare informatie waaruit blijkt dat bij de aanmelding ook twee aanbevelingsbrieven dienen afgeleverd te worden. U stelt dat uw broer een opleiding kreeg, maar gevraagd om daar meer over te vertellen, antwoordt u dat u geen informatie heeft omdat uw broer, niet u, daar naartoe is geweest (NPO, p. 13). Gevraagd wat uw broer over deze opleiding vertelde, antwoordt u dat ze de opleiding volgden voor een soldaat of schutter (NPO, p. 13). Gevraagd wat u daar verder nog over weet, stelt u dat u daar niks meer over weet (NPO, p. 13). U stelt wel dat de opleiding acht maanden duurde (NPO, p. 13), maar dit strookt niet met de beschikbare informatie waaruit blijkt dat soldaten slechts een opleiding van acht weken kregen. Gevraagd wat uw broer allemaal leerde op de opleiding, antwoordt u dat uw broer dat heeft geleerd en u dat niet weet (NPO, p. 13). Dat u zo goed als geen kennis heeft over de toetreding en

opleiding van uw broer is ongeloofwaardig. Ook over andere meer specifieke informatie van zijn tewerkstelling kan u niet overtuigen. U stelt dat uw broer na zijn opleiding gestationeerd was in Kama, in het district Goshta (NPO, p. 5 en 13). Daarbij valt op te merken dat volgens de objectieve informatie toegevoegd aan uw dossier Kama niet in het district Goshta ligt, maar in het district Kama. U kent bovendien niet de naam van de basis waar hij gestationeerd was (NPO, p. 13-14). U kent noch de naam, noch de rang van zijn commandant daar (NPO, p. 14). Gevraagd bij welke eenheid hij kon starten, stelt u dat het misschien terug te vinden is op zijn documenten (NPO, p. 14). Gevraagd in welke kandak hij actief was, stelt u dat dit misschien op zijn documenten staat, maar zelf weet u het niet aangezien uw broer in dienst was en niet u (NPO, p. 14). Gewezen op het feit dat er ook van u een zekere kennis verwacht kan worden, antwoordt u dat uw broer nooit iets gezegd heeft tegen u (NPO, p. 14). Gepeild naar zijn taken op deze werkplek, stelt u dat hij een schutter was, een 'top G' (NPO, p. 14). Opnieuw gevraagd om deze term wat breder te omkaderen, stelt u helemaal geen informatie te hebben over wat het precies betekent om 'top G' te zijn (NPO, p. 14). U stelt ook helemaal niets te weten over de wapens die uw broer gebruikte (NPO, p. 15-16). Ook niet over het pistool dat hij volgens uw verklaringen altijd bij zich had (NPO, p. 15-16). Gevraagd naar zijn collega's kan u vier namen noemen, maar wanneer u gevraagd wordt wat u over hen weet en waar ze vandaan komen, blijft u keer op keer het antwoord schuldig (NPO, p. 16). U stelt dat bij de dood van uw broer zijn commandant het lichaam naar huis bracht (NPO, p. 20-21), maar slaagt er vervolgens niet in zijn naam of verdere informatie over de man te geven (NPO, p. 21). U haalt geregeld aan niet aanwezig geweest te zijn (NPO, p. 13 en 14), maar gelet op uw verklaringen dat uw broer werkzaam was voor het leger gedurende twee jaar, mag er van u redelijkerwijs verwacht worden een zekere basiskennis te hebben over zijn werk, te meer daar u stelt dat uw broer elke week of twee weken naar huis belde van op de basis (NPO, p. 15). Dat uw kennis aangaande zijn werk dermate beperkt is, is in het licht hiervan niet aannemelijk."

De Raad stelt vast dat verzoeker ook het motief betreffende het verzamelen van bijkomende informatie ongemoeid laat:

"Bovendien dient er opgemerkt te worden dat u nauwelijks iets ondernomen heeft om bijkomende informatie te verzamelen over het werk van uw broer. Gevraagd om enkele verhalen te vertellen over zijn werk na twee dienstjaren, stelt u dat hij niets verteld heeft en u het anders zeker zou vertellen (NPO, p. 17).

Gepeild of u nooit gevraagd heeft naar zijn werk, stelt u dat u dat wel deed, maar dat hij niets vertelde (NPO, p. 12 en 14). U weet echter niet waarom hij hier niets over vertelde (NPO, p. 12). Geconfronteerd met het feit dat u niet veel weet over zijn tewerkstelling en gevraagd of u niet aan uw familie om meer informatie kon vragen, stelt u dat u het wel vroeg, maar ze niets wilden zeggen tegen u (NPO, p. 17). Opnieuw gevraagd om een verhaal te vertellen en aangemoedigd om eender wat over zijn werk te zeggen, stelt u dat hij tegen u niets zei, maar misschien wel tegen uw schoonbroer (NPO, p. 17). U stelt wel aan uw schoonbroer gevraagd te hebben naar de job van uw broer, maar die verwees u door naar uw moeder (NPO, p. 17). Uw moeder vertelde echter ook niets over zijn werk (NPO, p. 17). Gepeild of u niet kon doorvragen, antwoordt u dat niemand iets zei en u niet weet wat u kon doen (NPO, p. 17). Gewezen op het feit dat u kon doorvragen gelet op het feit dat u het land moest verlaten omwille van zijn werk, stelt u enkel dat de taliban van hem verwachtten dat hij zou stoppen met zijn werk en omdat hij dit niet deed, ze maar achter u aan kwamen (NPO, p. 17). Gewezen op het feit dat u achteraf ook nog informatie kon verzamelen, stelt u dat u wel vroeg, maar dat niemand u iets meedeelde (NPO, p. 25). Gepeild of u nog meer kon vragen, stelt u dat ze het nog niet verteld hadden: als jullie iets wilden weten dan moesten jullie het maar aan jullie broer vragen, zo zegt u (NPO, p. 25). Gewezen op uw komst naar België omwille van de job van uw broer en u daardoor bedreigd werd en gevraagd of u niet alles te weten wou komen over zijn werk en zoveel mogelijk informatie wou verzamelen, stelt u dat men niets tegen u zei en u niet weet hoe u meer kan weten (NPO, p. 25-26). U bracht wel zijn documenten mee, voegt u eraan toe. Gewezen op het feit dat er ook van u enige kennis verwacht kan worden stelt u dat uw familie niets met u zal meedelen: uw broer zei enkel dat hij een schutter was bij het leger (NPO, p. 26). Dat noch uw broer, noch uw schoonbroer, noch uw moeder na uw aandringen informatie zou delen met u is opmerkelijk. Opnieuw gevraagd om toch een verhaal te vertellen over zijn werk en uitgenodigd om eender wat te vertellen bijvoorbeeld over zijn collega's, zijn taken, een anekdote of iets anders, stelt u dat u het zeker zou zeggen als uw broer iets verteld had, maar u niets uit uzelf kan verzinnen (NPO, p. 17). U weet zelfs niets over bepaalde gevechten (NPO, p. 17). Gevraagd of er nog iets is over het werk van uw broer dat u nog niet kon zeggen, stelt u dat u alles wat u weet reeds doorgegeven heeft (NPO, p. 17). Geconfronteerd met het feit dat uw broer twee jaar voor het leger werkzaam was en u slechts weinig kennis heeft over zijn tewerkstelling, stelt u dat dit zijn job was, u er niets mee te maken had en er niets over hoorde (NPO, p. 25). Dat u een dergelijk gebrekkige kennis heeft over de tewerkstelling van uw broer is niet aannemelijk. Hierbij kan opnieuw gewezen worden op het feit dat uw broer regelmatig naar huis belde en dat hij bovendien op vakantie naar huis kwam (CGVS, p. 15). Ook de opmerkingen van uw advocaat dat soldaten niet alles over hun activiteiten in het leger konden blootgeven en haar verwijzing naar uw gebrek aan scholing, vallen niet te rijmen met de dermate gebrekkige kennis die u weergeeft over zijn tewerkstelling. Gelet op het feit dat het werk van uw broer de kern van uw relaas uitmaakt, mag minstens een basiskennis van zijn werk verwacht worden, hetgeen hier niet het geval is."

Verzoeker wijst erop dat Afghanen niet dezelfde waarde hechten aan documenten en dat zij moeilijkheden hebben met datums. Hij stelt dat documenten ook kunnen wijzen op een risico tot vervolging, ook al acht het CGVS de verklaringen niet geloofwaardig.

Verzoeker betwist de vaststelling van verweerder dat de neergelegde documenten aangaande het werk van verzoekers broer niet kunnen overtuigen niet. Ook de vaststellingen met betrekking tot de dreigbrieven en andere relenante vaststellingen aangaande zijn asielrelaas laat verzoeker ongemoeid.

De Raad stelt vast dat de vaststellingen van het CGVS steun vinden in het administratieve dossier. Na kennisname van de elementen in het dossier volgt de Raad verweerder in zijn besluit dat er ingevolge voorstaande vaststellingen geen geloof kan worden gehecht aan het voorgehouden asielrelaas. De Raad stelt vast dat verzoeker zich in het verzoekschrift beperkt tot het volharden in zijn vluchtrelaas en het louter tegenspreken van de vaststellingen en gevolgtrekkingen van verweerder, maar geen dienstig verweer of concrete elementen aanbrengt die de pertinente motieven in de bestreden beslissing kunnen verklaren of weerleggen, dan wel een gegronde vrees voor vervolging in hoofde van verzoeker aannemelijk maken. Er dient te worden benadrukt dat verzoekers uitleg geen afbreuk doet aan de verklaringen die hij aflegde bij de DVZ en bij het CGVS. Verzoeker kan met de loutere herneming van zijn reeds afgelegde en beoordeelde verklaringen en de summiere post factum-verduidelijkingen van deze verklaringen in het verzoekschrift geen afbreuk doen aan de vastgestelde tegenstrijdigheden of de algemene ongeloofwaardigheid van zijn verklaringen.

Verzoeker betoogt dat hij al drie jaar leeft in Europa en dat hij duidelijk verwesterd is.

In de bestreden beslissing wordt als volgt gemotiveerd: *“Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_08\\_EUAA\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Targeting\\_of\\_individuals.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf), EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) en EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_08\\_EUAA\\_COI\\_Report\\_Key\\_socio-economic\\_indicators\\_in\\_Afghanistan\\_and\\_in\\_Kabul\\_city.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio-economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf)) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen. Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen. Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de ‘elites’ die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan. Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden. Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming. In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig*

*negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in”.*

Uit de objectieve landeninformatie waarover de Raad beschikt blijkt heden evenwel niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen. Verzoekers toelichting, met verwijzing naar rapporten, dat in een beperkt aantal gevallen personen die, na een verblijf in het buitenland, naar Afghanistan terugkeerden problemen ondervonden leidt niet tot een ander besluit. Uit de meest recente informatie waarover de Raad beschikt blijkt veeleer dat Afghanen die terugkeren uit het buitenland in regel weinig of niets in de weg wordt gelegd (cf. EUAA Afghanistan Country Focus, december 2023, blz. 13-14).

Verzoeker maakt ook niet aannemelijk dat hij een specifiek risicoprofiel heeft dat zou toelaten te besluiten dat hij toch een ernstig risico loopt om te worden vervolgd. De Raad stelt verder ook vast dat noch in het verzoekschrift, noch in de aan de Raad overgemaakte aanvullende nota's noch in de verklaringen ter terechtzitting enige concrete informatie wordt bijgebracht, die op zijn persoonlijke situatie betrekking heeft, waaruit een verregaande verwestering blijkt en/of waaruit blijkt dat hij gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de westerse waarden en als iemand die de sociale normen niet respecteert en daarom in die zin een risico loopt om vervolgd te worden bij een terugkeer naar Afghanistan.

Door te verwijzen naar de duur van zijn verblijf in Europa toont verzoeker niet aan dat hij bepaalde, in Afghanistan geldende, religieuze, morele en/of sociale normen zou hebben overschreden. Hij toont hiermee evenmin aan dat hij is verwesterd of in zijn land van herkomst als verwesterd zal worden beschouwd. Verzoeker toont niet aan dat hij tijdens zijn verblijf in West-Europa een opvatting, gedachte, mening, kenmerk of geloof heeft ontwikkeld waardoor hij de negatieve belangstelling van potentiële actoren van vervolging, zoals de taliban, andere groeperingen of zijn lokale gemeenschap in Afghanistan, heeft gewekt of kan wekken. Evenmin maakt hij concreet aannemelijk dat hem een gedachte, opvatting, mening, kenmerk of geloof kan worden toegedicht door de taliban of zijn lokale gemeenschap waardoor hij in de problemen zou kunnen komen.

Er kan niet worden geconcludeerd dat verzoeker een politieke of religieuze overtuiging heeft waardoor hij het risico loopt om te worden vervolgd of dat hem een dergelijke overtuiging kan worden toegeschreven. Aangezien geen verwestering kan worden vastgesteld kan ook niet worden besloten dat verzoeker omwille van het behoren tot de sociale groep van de verwesterde Afghanen dreigt te worden vervolgd. Er moet daarenboven worden geduwd dat hoe dan ook niet kan worden gesteld dat Afghanen die terugkeren naar hun land van herkomst een gemeenschappelijke identiteit hebben die in de directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd, nu al deze personen hun eigenheid behouden. Bijgevolg kunnen zij hoe dan ook niet worden aangemerkt als een sociale groep in de zin van artikel 48/3, § 4, d van de Vreemdelingenwet. Ook de omstandigheid dat verzoeker afkomstig zou zijn uit de provincie Nangharar, waar verschillende Afghaanse groepen aanwezig zijn, zoals de taliban, ISKP, Tehrik-e taliban Pakistan en het Haqqani netwerk, volstaat niet om een risico bij terugkeer vast te stellen. De Raad erkent dat verschillende Afghaanse groepen, zoals de taliban, ISKP, Tehrik-e Taliban Pakistan, en een salafistische gemeenschap actief zijn in Nangharar. Verzoeker werkt echter niet concreet uit waarom het gegeven dat hij afkomstig is uit dit gebied, bij gebrek aan bijkomende risicobepalende omstandigheden, op zich voldoende is om een risico bij terugkeer in zijn hoofde vast te stellen.

Uit het voorgaande is evenwel gebleken dat verzoeker niet aantoont dat hij in de actuele stand van zaken louter omwille van zijn verblijf in Europa en in België, in geval van terugkeer naar de provincie Nangharar, als verwesterd zal worden gepercipieerd, noch dat hij niet in staat zal zijn om zich aan te passen aan de heersende waarden en normen.

De beschouwingen van verzoeker leiden niet tot de conclusie dat hij onder het toepassingsgebied van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet valt.

#### 4.3. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

In wat kan worden beschouwd als een tweede onderdeel van zijn middel houdt verzoeker voor dat verweerder op incorrecte gronden of op onredelijke wijze tot het besluit kwam dat hem de subsidiaire beschermingsstatus, zoals bedoeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, niet kan worden toegekend.

Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

*“§ 1. De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.*

*§ 2. Ernstige schade bestaat uit :*

*a) doodstraf of executie; of,*

*b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of,*

*c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.”*

Er moet worden benadrukt dat, nu reeds werd vastgesteld dat verzoeker geen verwestering aantoont, niet kan worden besloten dat hij, omwille van een verwestering, het slachtoffer dreigt te worden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

De Raad merkt op dat verzoeker meent dat hem de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend omdat hij een reëel risico loopt op schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet. Verzoeker zet hierbij, met verwijzing naar tal van documenten, de socio-economische situatie in Afghanistan uiteen en stelt te vrezen dat hij bij een terugkeer naar dat land in een situatie van extreme armoede dreigt terecht te komen waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zal kunnen voorzien. Hij betoogt dat de verergering van de socio-economische toestand in Afghanistan is veroorzaakt door de gedragingen van de nieuwe taliban-regering.

Dat de minder goede socio-economische situatie in Afghanistan, na de machtsovername door de taliban, in augustus 2021, nog verder is verslechterd wordt niet betwist.

De kernvraag is evenwel of de huidige algemene precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan overwegend ('predominantly') wordt veroorzaakt door gedragingen van derden, in casu de actoren vermeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet, dan wel of deze situatie eerder het gevolg is van objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen door een gebrek aan overheidsmiddelen, al dan niet in combinatie met natuurlijke fenomenen, waardoor de voormelde situatie in Afghanistan niet valt onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Na lezing van de beschikbare landeninformatie in het rechtsplegingsdossier kan de Raad niet oordelen dat verweerder verkeerdelijk concludeerde dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan een aantal factoren reeds voor de machtsovername door de taliban in het land aanwezig waren.

De huidige socio-economische situatie in Afghanistan is overduidelijk het gevolg van een combinatie van beslissingen genomen door buitenlandse regeringen en internationale instellingen, enerzijds, alsook door bepaalde beleidsbeslissingen van de taliban gepaard met hun falen om tegemoet te komen aan bepaalde eisen in ruil voor internationale bijstand, anderzijds. Ten slotte zijn er milieuomstandigheden zoals de aanhoudende ernstige droogte en andere natuurrampen die een aanzienlijke impact hebben.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie, op basis van de in het rechtsplegingsdossier aanwezige landeninformatie, blijkt dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds augustus 2021 sterk is gewijzigd.

Waar vóór de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan was te wijten aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het

verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Hoewel de taliban het hele Afghaanse grondgebied controleren, bestaan er heden nog twee parallelle niet-internationale gewapende conflicten in Afghanistan, enerzijds tussen de taliban en de National Resistance Front (hierna: NRF) en anderzijds tussen de taliban en ISKP.

Niettegenstaande deze twee gewapende conflicten, is het niveau van willekeurig geweld sinds de machtsovername van de taliban significant gedaald en is het geweld dat actueel nog plaatsvindt voornamelijk doelgericht van aard. NRF maakt voornamelijk gebruik van guerrilla-oorlogstactieken en hit-and-runaanvallen gericht op checkpoints en buitenposten van de taliban. ISKP neemt zijn toevlucht tot aanvallen op veiligheidskonvoien, controleposten en personeel van de taliban, waarbij vaak gebruik wordt gemaakt van 'improvised explosive devices' (IED's). De activiteiten van de taliban tegen ISKP omvatten het opzetten van controleposten, huiszoekingen, moorden en gedwongen verdwijningen van vermoedelijke ISKP-leden, waaronder leden van salafistische gemeenschappen. Daarnaast is ISKP ook verantwoordelijk voor verscheidene aanvallen op personen met uiteenlopende profielen (voormalige ANSF, activisten, enz.) en aanvallen op de sjiitische minderheid in stedelijke gebieden. Ook de taliban onderneemt doelgerichte acties tegen leden van de voormalige ANSF, alsook tegen ex-overheidsmedewerkers.

Zelfs wanneer rekening wordt gehouden met enkele regionale verschillen, blijkt er in Afghanistan geen sprake van een uitzonderlijke situatie waar de mate van het willekeurig geweld in het gewapende conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Afghanistan, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. Voorgaande vindt steun in de "Country Guidance Afghanistan" van EUAA van januari 2023.

Verzoeker verklaart afkomstig te zijn uit de provincie Nangarhar. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat het geweld aldaar een hoog niveau bereikt, waardoor er een hogere mate aan individuele elementen vereist is om aan te nemen dat een burger, wanneer hij terugkeert naar het grondgebied, een reëel risico zou lopen op een ernstige bedreiging van zijn leven of vrijheid. Het voorgaande stemt overeen met de "Country Guidance Afghanistan" van EUAA van januari 2023.

Er kan uit het geheel van de beschikbare landeninformatie dan ook niet worden afgeleid dat de huidige precaire socio-economische en humanitaire situatie overwegend wordt veroorzaakt door gedragingen van de taliban of enige andere actor, laat staan wordt veroorzaakt door het opzettelijk handelen of nalaten van de taliban of enige andere actor.

Voorts blijkt niet dat verzoeker in deze context persoonlijk wordt geviséerd of dat hij behoort tot een groep van geviseerde personen. Hij toont niet aan dat hij bij terugkeer naar Afghanistan door de taliban of enige andere actor op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet zou kunnen voorzien in zijn elementaire levensbehoeften.

Verzoekers verwijzing naar een arrest van de Raad, dat geen precedentswaarde heeft, leidt niet tot een ander besluit.

Bij gebrek aan een actor in de zin van artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet en een element van opzettelijkheid, blijkt dat in casu geen toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet en dat de huidige precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan dan ook geen aanleiding geeft tot het toekennen van internationale bescherming. Verzoekers betoog dat de precaire humanitaire situatie in Afghanistan voornamelijk is te wijten aan het handelen van de taliban kan niet worden bijgetreden.

Gelet op wat voorafgaat, concludeert de Raad dat het risico voor verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan terecht te komen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting, in deze stand van zaken niet valt onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet.

Wat betreft het betoog in het verzoekschrift over het leven onder talibanbewind en de talrijke mensenrechtenschendingen, wijst de Raad er nog op dat een vrees voor vervolging (of een reëel risico op het lijden van ernstige schade) in concreto moet worden aangetoond. Uit de landeninformatie in het rechtsplegingsdossier blijkt weliswaar dat er in Afghanistan een repressief regime van kracht is, waarbij de sharia wordt ingevoerd en geïmplementeerd en willekeurige aanhoudingen, ontvoeringen en moorden plaats grijpen, doch niet dat er sprake is van groepsvervolging waarbij alle Afghaanse mannen het slachtoffer worden van vervolging of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing door de taliban. Door in

het verzoekschrift louter te verwijzen naar algemene landeninformatie zonder deze informatie op zijn persoonlijke situatie te betrekken, blijft verzoeker daartoe in gebreke. Een individuele beoordeling blijft bijgevolg noodzakelijk.

Betreffende zijn betoog dat hij in Afghanistan een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet moet worden opgemerkt dat verzoeker aangaf afkomstig te zijn uit de provincie Nangarhar en dat uit de informatie waarover de Raad heden beschikt (cf. EUAA Country guidance: Afghanistan january 2023) blijkt dat burgers in deze provincie actueel geen ernstig risico lopen om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. De uitvoerige uiteenzetting van verzoeker, waarbij hij ook verwijst naar minder recente informatie, naar de situatie in andere provincies en naar doelgerichte aanslagen, laat de Raad niet toe tot een ander besluit te komen. Gezien de informatie in het rechtsplegingsdossier kan verzoeker ook niet worden bijgetreden in zijn standpunt dat er geen deugdelijke doorstroming van objectieve informatie meer is aangaande de situatie in Afghanistan, dat een analyse van de veiligheidssituatie dus niet mogelijk is en dat niet kan worden geoordeeld dat de situatie is verbeterd.

De Raad kan enkel vaststellen dat niet blijkt dat verzoeker nood heeft aan de subsidiaire beschermingsstatus, zoals voorzien in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Gezien het voorgaande kan niet worden besloten dat verweerder een manifeste appreciatiefout maakte of de artikelen 48 tot en met 48/7 van de Vreemdelingenwet of artikel 1 van de Vluchtelingenconventie heeft geschonden door te oordelen dat verzoeker niet in aanmerking komt voor een internationale beschermingsstatus.

Het middel kan niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoeker geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven.

Er kan niet worden besloten dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging, in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, heeft of dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet.

## **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

### **Artikel 1**

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

### **Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven augustus tweeduizend vierentwintig door:

M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

M. MILOJKOWIC